Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2013 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-181/13)

(2013/C 156/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Sharif University of Technology (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: M. Happold, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το παράρτημα της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012 ([1]), το παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010 ([2]), το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012 ([3]), και το παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012 ([4]), στο μέτρο που αφορούν το προσφεύγον και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή, με την έκδοση της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και του δικαιώματός του για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως, καθόσον η αιτιολογία που προέβαλε είναι ανεπαρκής για να κατανοήσει το προσφεύγον τη βάση επιβολής των περιοριστικών μέτρων σε βάρος του. Το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος, διότι δεν του παρέσχε πρόσβαση στον φάκελο που το αφορούσε και διότι τούτο είχε ως αποτέλεσμα το προσφεύγον να μην είναι σε θέση να γνωρίζει τις απόψεις του Συμβουλίου επί των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν για να αιτιολογήσουν την επιβολή μέτρων σε βάρος του. Η εκ μέρους του Συμβουλίου παράλειψη αιτιολογήσεως της αποφάσεώς του και μη παροχή στο προσφεύγον προσβάσεως στον φάκελό του προσέβαλαν, επίσης, το δικαίωμα του προσφεύγοντος για αποτελεσματική δικαστική προστασία.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως του Συμβουλίου όσον αφορά τη λήψη περιοριστικών μέτρων σε βάρος του προσφεύγοντος. Το προσφεύγον αρνείται όλα όσα προβάλλονται σε βάρος του και υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο πρέπει να αποδείξει πλήρως τα πραγματικά περιστατικά που προβάλλει.

3) Με τον τρίτο λόγο το προσφεύγον διατείνεται ότι τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν σε βάρος του προσβάλλουν το δικαίωμά του ιδιοκτησίας και είναι δυσανάλογα. Τα εν λόγω μέτρα δεν επιβλήθηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος βάσει των προϋποθέσεων που θέτει ο νόμος. Περαιτέρω, το Συμβούλιο ουδόλως έλαβε υπόψη, αφενός, το γεγονός ότι το προσφεύγον δεν είναι εμπορική επιχείρηση, αλλά ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα και, αφετέρου, τις συνέπειες της υπαγωγής του στα εν λόγω μέτρα όχι μόνο για το ίδιο, αλλά και για τους φοιτητές, το διδακτικό προσωπικό και τους συνεργάτες του.

([1]) Απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71).

([2]) Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

([3]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2013 — Continental Wind Partners κατά ΓΕΕΑ — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Υπόθεση T-185/13)

(2013/C 156/88)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωπος: O. Bischof, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Continental Reifen Deutschland GmbH (Αννόβερο, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση R 2204/2011-2,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα, που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «CONTINENTAL WIND PARTNERS», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 και 40 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 8 445 561

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η Continental Reifen Deutschland GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνής καταχώριση, με επέκταση της προστασίας στην ΕΕ, του εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Continental»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2013 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-186/13)

(2013/C 156/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, B. Koopman και J. Langer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον βάλλει κατά της υπό τα στοιχεία C(2013) 87 αποφάσεως της Επιτροπής, της 23ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.24123 (2012/C) (πρώην 2011/NN) που έθεσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες — Τεκμαιρόμενη πώληση, από τον Δήμο Leidschendam-Voorburg, οικοπέδων με τίμημα κατώτερο της τιμής που ισχύει στην αγορά.

Προς στήριξη της προσφυγής του το προσφεύγον διατυπώνει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

   Δεν πρόκειται για κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Κατά την Ολλανδική Κυβέρνηση, εδώ δεν πρόκειται για πλεονέκτημα, και σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται για πλεονέκτημα το οποίο ένας επιχειρηματίας δεν θα είχε λάβει υπό τις συνήθεις συνθήκες την αγοράς. Η Επιτροπή βάσει μη ορθών παραδοχών κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι ο Δήμος είχε άλλες δυνατότητες όσον αφορά την οικοδόμηση του Damplein. Η διατήρηση των υπαρχουσών συμφωνιών ως είχαν δεν θα οδηγούσε στο επιθυμητό αποτέλεσμα και η τροποποίηση της συμβάσεως δεν αποτελούσε λύση. Επιπλέον, η Επιτροπή σαφώς προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση κατά την αξιολόγηση του ζητήματος αν υπήρξαν δυσμενείς συνέπειες στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Το σχέδιο Leidschendam Centrum και, πολύ περισσότερο, το επιμέρους σχέδιο Damplein έχουν τόσο περιορισμένη έκταση ώστε δεν μπορεί να πρόκειται για δυσμενείς συνέπειες επί του εμπορίου. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.

   Η Επιτροπή σαφώς προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών βάσει της οποίας θεώρησε ότι η μείωση του τιμήματος των οικοπέδων δεν είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά. Η μείωση του τιμήματος των οικοπέδων ικανοποιεί όλες τις επιταγές, η δε Επιτροπή δεν εξήγησε επαρκώς, ιδίως υπό το πρίσμα παλαιότερων αποφάσεών της, γιατί η μείωση του τιμήματος των οικοπέδων δεν είναι συμβατή. Επιπλέον, η Επιτροπή κακώς χρησιμοποίησε ανεπάρκειες της αγοράς ως κριτήριο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένος καθορισμός του ύψους της ενισχύσεως λόγω πλείστων λαθών υπολογισμού.

   Η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό του ύψους της ενισχύσεως διέπραξε τρία σοβαρά σφάλματα. Πρώτον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η μείωση του τιμήματος των οικοπέδων και η παραίτηση από χρηματικές απαιτήσεις επιβάρυναν μόνο κατά 50 % τα δημόσια οικονομικά. Δεύτερον, η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό της μειώσεως του τιμήματος δεν έλαβε υπόψη τις παλαιότερες μειώσεις τιμήματος που έλαβαν χώρα το 2006 και 2008. Τρίτον, η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό των χρηματικών απαιτήσεων έλαβε ως αφετηρία τις χρηματικές απαιτήσεις για τη ζώνη Leidschendam Centrum και όχι για το επιμέρους σχέδιο Damplein. Επίσης, δεν έλαβε υπόψη τους τόκους που καταβλήθηκαν μεταξύ του 2004 και του 2010. Έτσι, η Επιτροπή δεν είχε ορθή εικόνα των πραγμάτων κατά τον υπολογισμό του ύψους της ενισχύσεως, οπότε το ποσό των 6 922 121 ευρώ είναι εσφαλμένο.

4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλονται παραβίαση γενικών αρχών και παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Λόγω του μη εύλογα μακρού χρονικού διαστήματος που η Επιτροπή χρειάστηκε για να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν μπορούσε να επιβάλει την ανάκτηση της ενισχύσεως.

   Η Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του χρονικού σημείου στο οποίο διέθετε όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, χρειάστηκε μια μη εύλογα μεγάλη προθεσμία για να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της παρούσας υποθέσεως, η Επιτροπή έπρεπε να μην επιβάλει την ανάκτηση της ενισχύσεως. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ενήργησε σε αντίθεση με τις αρχές της επιμέλειας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
